

GYVŪNŲ LAIKYMO KRETINGOS RAJONE TAISYKLĖS

I. BENDROSIOS NUOSTATOS

1. Gyvūnų laikymo Kretingos rajone taisyklės (toliau – Taisyklės) nustato gyvūnų laikytojų pareigas, draudžiamus veiksmus, bendruosius ir specialiuosius reikalavimus gyvūnų laikymui ir priežiūrai, gyvūnų augintinių, bešeimininkių ir bepiežiūrių gyvūnų laikymo ir priežiūros reikalavimus Kretingos rajono savivaldybės teritorijoje.

2. Mėgėjų sodų sklypuose, kurie yra sodininkų bendrijos teritorijoje, leidžiamų laikyti smulkių gyvūnų (triušių, nutrijų, šunų, paukščių, bičių ir kt.) rūšių sąrašas, jų laikymo tvarka ir sąlygos gali būti nustatomos sodininkų bendrijos vidaus tvarkos taisyklėse, kurių nuostatos neturi prieštarauti Lietuvos Respublikos gyvūnų gerovės ir apsaugos įstatymo ir šių Taisyklių nuostatomis.

3. Apraše vartojamos sąvokos:

Gyvūnas – bet kokios rūšies ūkinis ar laukinis gyvūnas arba gyvūnas augintinis.

Gyvūnas augintinis – gyvūnas, laikomas estetiniais ir bendravimo poreikiams tenkinti.

Gyvūno laikymas – gyvūno gyvenimo, mitybos, zoohigienos sąlygų sudarymas.

Gyvūno laikytojas – asmuo, kuris yra gyvūno savininkas ar jį laiko atlygintinai ar neatlygintinai.

Gyvūno savininkas – asmuo, kuriam nuosavybės teise priklauso gyvūnas.

Gyvūnų apsauga – priemonės gyvūnų gerovei užtikrinti.

Gyvūnų gerovė – optimalus gyvūnų fiziologinių ir etologinių poreikių tenkinimas.

Gyvūnų globėjas – asmuo, atitinkantis teisės aktų nustatytus reikalavimus ir užsiimantis bepiežiūrių ir bešeimininkių gyvūnų globa ir (ar) laikinąja gyvūnų globa.

Laukinis gyvūnas – laisvėje gyvenantis arba nelaisvėje laikomas laukinio gyvūno rūšies bet kurios biologinio vystymosi stadijos individas.

Bepiežiūris gyvūnas – gyvūno laikytojo neprižiūrimas gyvūnas, kuris yra už gyvūno laikytojo valdomo gyvenamojo ar negyvenamojo pastato ar kitos teritorijos ribų.

Bešeimininkis gyvūnas – gyvūnas, kuris neturi savininko ar jis nežinomas arba kurio savininkas atsisakė neperduodamas jo kitam savininkui.

Bitynas – vieta lauke, kur laikomi aviliai su bičių šeimomis.

Gyvenamoji vietovė – urbanizuota vietovė, turinti nustatytas ribas.

Gyvūnų laikymo vieta – pastatas (pastatai) arba tuo atveju, kai gyvūnai laikomi lauke, bet kuri vieta, kur gyvūnai yra laikomi, auginami ir prižiūrimi.

Gyvūnų vedžiojimo aikštelė – teritorija, skirta ar pritaikyta gyvūnams vedžioti, arba aikštelė su įrenginiais arba be jų gyvūnams vedžioti.

Renginys su gyvūnais – paroda, sporto varžybos, rungtynės, mugė, aukcionas, cirko vaidinimas ar programa, konkursas, filmas, laida, reklama ar kitas viešas renginys, kuriame naudojamas vienas ar daugiau gyvūnų.

Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos teritorinė valstybinė maisto ir veterinarijos tarnyba – Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos teritorinis padalinys.

Žemės valda – nuosavybės teise valdomas žemės sklypas ar bendra ūkine veikla susiję keli žemės sklypai.

Uždara žemės valda – žemės valda, kurios teritorija yra aptverta tvora su vartais.

4. Kitos Taisyklėse vartojamos sąvokos suprantamos taip, kaip jos apibrėžtos Gyvūnų gerovės ir apsaugos įstatyme ir kituose teisės aktuose.

II. GYVŪNO LAIKYTOJO PAREIGOS

5. Gyvūnų laikytojas, be Gyvūnų gerovės ir apsaugos įstatyme nurodytų pareigų, turi:

5.1. užtikrinti, kad šunys, katės, šeškai ir kiti pasiutligei imlūs gyvūnai būtų vakcinuojami nuo pasiutligės, kaip numatyta Pasiutligės kontrolės reikalavimuose, patirtintuose Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus įsakymu, ir turėti dokumentą, kuriuo patvirtinamas gyvūno vakcinavimas nuo pasiutligės;

5.2. nedelsiant pranešti apie, jo nuomone, užkrėstą, užsikrėtusį ar sergantį pasiutlige ar kita užkrečiamąją ligą gyvūną Valstybinei maisto ir veterinarijos tarnybai Kretingos valstybinei maisto ir veterinarijos tarnybai arba privačiam veterinarijos gydytojui;

5.3. užtikrinti, kad viešosiose vietose, dviejų butų ar daugiabučių namų bendrojo naudojimo patalpose, pvz.: atvirose balkonuose, rūsiuose, koridoriuose, laiptinėse ir kt., gyvūnai nebūtų paliekami be priežiūros ir (ar) laikomi. Gyvūnui priteršus viešojoje vietoje, dviejų butų ar daugiabučių namų bendrojo naudojimo patalpose ar kito asmens žemės valdoje, gyvūno laikytojas nedelsdamas turi surinkti gyvūnų ekskrementus ar kitus gyvūno paliktus teršalus;

5.4. užtikrinti, kad iš nuolatinės gyvūnų laikymo vietos vežamus ar kitu būdu perkeliamus gyvūnus lydėtų Lietuvos Respublikoje vežamų gyvūnų važtaraštis, kurio forma patvirtinta Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus įsakymu „Dėl Lietuvos Respublikoje vežamų gyvūnų važtaraščio ir Leidimo paskersti gyvūną skerdykloje formų patvirtinimo“, išskyrus atvejus, kai gyvūnai pervežami ar kitu būdu perkeliami į kitą to paties gyvūno laikytojo gyvūnų laikymo vietą Lietuvos Respublikoje ar gyvūno laikytojas nekomerciniais tikslais vežasi gyvūnus augintinius;

5.5. užtikrinti, kad šalutiniai gyvūniniai produktai būtų tvarkomi pagal 2009 m. spalio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1069/2009, kuriuo nustatomos žmonėms vartoti neskirtų šalutinių gyvūninių produktų ir jų gaminių sveikumo taisyklės ir panaikinamas reglamentas (EB) Nr. 1774/2002 (OL 2009 L 300, p. 1), su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2010 m. rugsėjo 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2010/63/ES (OL 2010 L 276, p. 33);

5.6. apie gyvūno dingimą pranešti seniūnijos seniūnui ir įstaigai, vykdančiai bepraežiūrių ir bešeimininkių gyvūnų gaudymą, laikinąją globą Kretingos rajone.

III. DRAUDŽIAMIEI VEIKSMAI

6. Asmenims, be Gyvūnų gerovės ir apsaugos įstatyme nurodytų draudžiamų veiksmų, draudžiama:

6.1. vesti, neštis, eiti su gyvūnais ar juos su savimi turėti teritorijose, patalpose ir kitose vietose, pažymėtose draudžiamuoju ženklu, išskyrus gyvūnus, kuriuos naudoja pareigūnai, atlikdami jų kompetencijai priskirtas funkcijas, ir šunis vedlius. Draudžiamasis ženklas turi būti ne mažesnio kaip 8 cm pločio ar skersmens ir pakabintas matomoje vietoje prie įėjimo į tokias teritorijas, patalpas ar vietas;

6.2. vedžioti gyvūnus ir leisti gyvūnams laisvai bėgioti viešose vietose (gatvėse, parkuose, prie gyvenamųjų namų), mokyklų, sveikatos priežiūros įstaigų, ikimokyklinių įstaigų teritorijose, sporto ir vaikų žaidimo aikštelėse, paplūdimiuose, parkuose ir skveruose, sporto aikštynuose, stadionuose, ir kitose viešose vietose, išskyrus įrengtas gyvūnų vedžiojimo aikšteles;

6.3. gyvūnų priežiūrai imti smėlį iš vaikų žaidimo smėlio dėžių bei į jas pilti smėlį su gyvūnų ekskrementais, leisti gyvūnams tuštintis vaikams žaisti skirtose smėlio dėžėse;

6.4. gyvūnams pasiekiamose vietose sąmoningai padėti ar kitaip pateikti nuodų arba jais apdoroto maisto, pašaro ar lesalo.

6.5. išleisti vienus šunis ir kates į laiptines, kiemus ir kitas bendro naudojimo vietas;

6.6. laikyti gyvūnus maisto produktų gamybos ir prekybos įmonėse, viešojo maitinimo įstaigose, daugiabučių namų bendro naudojimo patalpose;

6.7. prekiauti gyvūnais nenumatytose tam vietose ar nesilaikant Vyriausybės įgaliotos institucijos patvirtintų prekybos taisyklių;

6.8. daugiabučių namų gyvenamosiose patalpose, sandėliukuose, rūsiuose, bendrojo naudojimo koridoriuose laikyti ir bendrosios paskirties teritorijose (skveruose, parkuose, pakelėse, miesto miškuose ir kitose) ganyti ūkinės paskirties gyvūnus bei kaupti mėšlą;

6.9. prišti gyvulius šalia kelio taip, kad jie trukdytų eismui.

IV. BENDRIEJI REIKALAVIMAI GYVŪNŲ LAIKYMOUI IR PRIEŽIŪRAI

7. Visiems gyvūnams laikyti turi būti suteikiamos jų sveikatos ir gerovės reikalavimus atitinkančios laikymo patalpos, aplinka, priežiūra, pašaras (lesalas) ir vanduo.

8. Gyvūnai turi būti reguliariai apžiūrimi, o prireikus jiems nedelsiant turi būti suteikiama veterinarinė pagalba.

9. Tuo atveju, kai gyvūnai laikomi lauke, jie turi būti apsaugomi nuo nepalankių oro sąlygų.

10. Laikant gyvūnus pastatuose, juose turi būti tinkamai įrengtos grindys, atitinkančios laikomų gyvūnų fiziologinius poreikius ir nekeliančios pavojaus gyvūnų sveikatai ir gerovei, konstrukcijos gyvūnams miegoti ar pakreikta tinkamų pakratų.

11. Gyvūnams naudojami pakratai turi būti sausi, sugeriantys drėgmę, netoksiški ir be užkrečiamųjų ligų sukėlėjų, kenkėjų ar kito užkrato.

12. Gyvūnai turi būti šeriami jų poreikius atitinkančiais pašarais (lesalais). Pašaro (lesalo) kiekis, sudėtis, forma ir jo pateikimas turi atitikti gyvūnų mitybos ir elgesio poreikius. Visi gyvūnai turi gauti pašaro (lesalo) jų fiziologines reikmes atitinkančiais laiko tarpais.

13. Gyvūnams prieinamoje vietoje nuolat turi būti tinkamo vandens arba jie, atsižvelgiant į jų fiziologinius poreikius, turi būti reguliariai girdomi.

14. Gyvūnų laikymo vietoje turi būti pakankamas kiekis gyvūnams šerti ir girdyti naudojamų indų arba pakankamas plotas, kad vienu metu be konkurencijos galėtų maitintis visi gyvūnai.

15. Gyvūnų laikymo vietoje gyvūnai neturi būti laikomi nuolatinėje tamsoje arba vien dirbtinėje šviesoje be atitinkamos poilsio pertraukos. Jei gyvūnų laikymo vietoje gyvūnų fiziologinėms ir etologinėms reikmėms tenkinti nepakanka esamos natūralios šviesos, turi būti įrengiamas dirbtinis apšvietimas.

16. Parenkant gyvūnus laikyti grupėmis, turi būti atsižvelgiama į jų tarpusavio konkurencijos galimybę. Gyvūnai, kuriems reikia skirtingų aplinkos sąlygų, neturi būti laikomi kartu.

17. Gyvūnus, kurie negali būti laikomi kartu (pvz., paukščiai ir katės), rekomenduojama laikyti taip, kad jie neturėtų sąlyčio, išskyrus atvejus, kai gyvūnai yra pripratinti būti kartu.

18. Gyvūnų laikymo vietos, ypač aptvarų, voljerų, įrengimui naudojamos medžiagos, laikymui ir priežiūrai naudojama įranga, prie kurių gyvūnai gali prisiliesti, neturi būti kenksmingos gyvūnams ir turi būti pritaikytos taip, kad jas būtų galima valyti ir dezinfekuoti. Gyvūnų laikymo vietos turi būti reguliariai valomos, plaunamos ir prireikus dezinfekuojamos.

19. Voljerai ar kiti gyvūnams laikyti skirti nesudėtingi statiniai statomi vadovaujantis Lietuvos Respublikos aplinkos ministro įsakymu „Dėl statybos techninio reglamento STR 1.01.07:2010 „Nesudėtingi statiniai“ patvirtinimo“.

20. Balandžiai gali būti laikomi tik nuosavybės teise ar kitais pagrindais valdomame žemės sklype tam tikslui pritaikytose patalpose turint raštišką besiribojančių kaimyninių sklypų pilnamečių asmenų sutikimą. Draudžiama juos laikyti daugiabučių gyvenamųjų namų balkonuose ir kiemuose.

V. SPECIALIEJI REIKALAVIMAI ŪKINIŲ GYVŪNŲ LAIKYMOUI

21. Ūkiniai gyvūnai turi būti laikomi nepažeidžiant Ūkinės paskirties gyvūnų gerovės reikalavimų, patvirtintų Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus įsakymu.

22. Ūkinių gyvūnų, išskyrus bičių, laikytojai turi užtikrinti, kad jų laikomi ūkiniai gyvūnai neišeitų už žemės valdos, kurioje jie yra laikomi, ribų.

23. Ūkinių gyvūnų laikytojai turi laikytis specialiųjų, tam tikroms ūkinių gyvūnų rūšims laikyti taikomų reikalavimų.

24. Ūkinių gyvūnų laikytojas, vykdydamas gyvūnų užkrečiamųjų ligų prevenciją, turi užtikrinti, kad:

24.1. į ūkinių gyvūnų laikymo patalpą nepatektų pašaliniai asmenys, laukiniai, bešeimininkiai ir (ar) bepriežiūriai gyvūnai, graužikai ir kiti kenkėjai, priemonės ar įranga, kuri gali pernešti gyvūnų užkrečiamųjų ligų sukėlėjus;

24.2. ūkinių gyvūnų laikymo vietoje reguliariai būtų atliekamas graužikų ir kitų kenkėjų naikinimas, naudojant tam skirtus metodus ir priemones;

24.3. ūkiniai gyvūnai būtų šeriami ar lesinami tik saugiais pašarais ar lesalais ir girdomi tinkamu vandeniu;

24.4. ūkiniams gyvūnams susirgus ar įtarus ūkinius gyvūnus sergant, būtų sudaromos sąlygos veterinarijos gydytojui juos tinkamai apžiūrėti, diagnozuoti jiems ligas ir juos gydyti.

25. Ūkinių gyvūnų laikytojas turi užtikrinti, kad mėšlas ir srutos būtų tvarkomos vadovaujantis Aplinkosaugos reikalavimais mėšlui tvarkyti, patvirtintais Lietuvos Respublikos aplinkos ministro ir Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministro įsakymu.

26. Kretingos rajono miesto vietovėse ūkinės paskirties gyvūnai gali būti laikomi savininkų nuosavose uždaroje teritorijose tik specialiai ūkinių gyvūnų laikymui pastatytuose ūkiniuose pastatuose.

27. Kretingos rajone ūkinės paskirties gyvūnai gali būti ganomi tik nuosavybės teise ar kitais pagrindais valdomose teritorijose.

28. Bitynuose turi būti laikomos ir (ar) veisiamos sveikos bitės.

29. Bičių laikytojas turi laikytis Bitynų, bitininkystės produktų ir bičių užkrečiamųjų ligų kontrolės reikalavimų, patvirtintų Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus įsakymu.

30. Kiekvienas bitynas turi turėti bityno pasą, kurio forma nurodyta Bitynų, bitininkystės produktų ir bičių užkrečiamųjų ligų kontrolės reikalavimų 1 priede. Ne vėliau kaip per 30 dienų nuo bityno paso išdavimo bičių laikytojas turi suženklinti ir sunumeruoti visus bityno avilius, kurie bus laikomi savivaldybės gyvenamojoje teritorijoje.

31. Prie įėjimo į žemės valdos teritoriją, kurioje laikomi aviliai su bičių šeimomis, matomoje vietoje turi būti ne mažesnis kaip 8 cm pločio ar skersmens įspėjamasis ženklas su užrašu, pvz., „Atsargiai, bitės!“ Ant ar prie įspėjamojo ženklo turi būti nurodytas bityno paso numeris ir kontaktinis telefono numeris.

32. Bitynai turi būti įrengiami, kaip numatyta Bitynų, bitininkystės produktų ir bičių užkrečiamųjų ligų kontrolės reikalavimų 7 punkte. Veisliniai bitynai, be Bitynų, bitininkystės produktų ir bičių užkrečiamųjų ligų kontrolės reikalavimų 7 punkto reikalavimų, turi atitikti ir 8 punkto reikalavimus.

33. Siekiant užtikrinti bičių gerovę ir apsaugą, medingųjų augalų žydėjimo metu bičių laikytojui leidžiama atvežti ir pastatyti avilius su bičių šeimomis ne arčiau kaip:

33.1. 2,5 km atstumu nuo kito bičių laikytojo žemės valdos, kurioje šis bičių ganyklų pagerinimui pasėjo ne mažiau kaip 1 ha medingųjų augalų ar pasodino ne mažiau kaip 0,5 ha medingųjų medžių ar krūmų;

33.2. 1 km atstumu nuo kito bičių laikytojo žemės valdos, kurioje natūraliai auga medingieji augalai.

34. Atvežti ir pastatyti avilius su bičių šeimomis arčiau pasėtų medingųjų augalų ar pasodintų medingųjų krūmų ar medžių, nei nurodyta 33.1 ir 33.2 punktuose galima tik tuo atveju, jei bičių laikytojas turi sklypo savininko raštišką sutikimą.

35. Siekiant užtikrinti bičių gerovę ir apsaugą, asmenys, apdorojantys žemės sklypus augalų apsaugos priemonėmis, turi laikytis Augalų apsaugos produktų įvežimo, vežimo, saugojimo, naudojimo, tiekimo rinkai taisyklių, patvirtintų Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministro įsakymu.

36. Prieš atliekant avilių apžiūrą, medkopį ar kitus bityno priežiūros darbus medunešio laikotarpiu, turi būti žodžiu įspėjami asmenys, esantys žemės valdoje, kurioje laikomi aviliai su bitėmis, ir už jos ribų, kurie tikėtina, kad gali nukentėti nuo bičių.

37. Bičių laikytojas, turintis bityną savivaldybės gyvenamojoje vietovėje, aktyvios bičių veiklos metu turi užtikrinti, kad:

37.1. nuo jo įrengtų avilių, esančių bityne, būtų ne mažesnis kaip 100 m atstumas iki rekreacinių teritorijų, ne mažesnis kaip 10 m atstumas iki kelio, pėsčiųjų ar dviračių tako, ne mažesnis kaip 5 m atstumas iki besiribojančios žemės valdos, kurioje yra gyvenamieji namai, ne mažesnis kaip 50 m atstumas iki statinių, kuriuose laikomi ūkiniai gyvūnai, arba žemės valdų, kuriose ganomi ūkiniai gyvūnai. Minimalių atstumų reikalavimas aviliams netaikomas, kai teritorija, kurioje jie įrengti, yra aptverta tvora arba apsodinta gyvatvore, ne žemesne kaip 2 m aukščio;

37.2. avilių lakos būtų atgręžtos į bičių laikytojo žemės valdos vidurį, išskyrus atvejus, kai avilių lakos yra ne žemiau kaip 2 m aukštyje virš žemės;

37.3. būtų laikoma ne daugiau kaip 1 bičių šeima 1 are žemės valdos, išskyrus atvejus, kai bičių laikytojas turi visų besiribojančių žemės valdų savininkų ar naudotojų rašytinius sutikimus, kuriais patvirtinama, kad žemės valdos savininkai ar naudotojai leidžia bičių laikytojui laikyti daugiau kaip 1 bičių šeimą 1 are žemės valdos.

VI. GYVŪNŲ AUGINTINIŲ LAIKYMAS

38. Dviejų butų namo bute, daugiabučio namo bute ar individualiame gyvenamajame name leidžiamų laikyti šunų ar kačių skaičius nustatomas atsižvelgiant į vienam šuniui ar katei reikalingą minimalią ploto normą, nurodytą šių Taisyklių 1 priede, ir šių gyvūnų vados dydį:

38.1. dviejų butų namo bute, daugiabučio namo bute ar individualiame gyvenamajame name, kur gyvena kelios šeimos, leidžiama laikyti gyvūnus tik turint raštišką visų jame gyvenančių pilnamečių asmenų sutikimą;

38.2. norint laikyti gyvūną daugiabučiame name, reikia turėti raštišką savo aikštelės visų butų ir kaimyninių butų savininkų sutikimą arba daugiabučio namo bendrijos leidimą;

38. 3. iš buto į laiptinę, koridorių ir kitas bendro naudojimo patalpas šunis būtina vesti su pavadėliu, antsnukiu bei registracijos žetonu;

38.4. gyvūną vežti liftu galima tik tada, jei tam neprieštaruoja žmonės, esantys lifte;

38.5. daugiabučių namų savininkų bendrijos pirmininkas arba namą administruojanti įmonė privalo teikti Administracijai informaciją apie administruojamuose namuose laikomus gyvūnus.

39. Pavojingi ir koviniai šunys bei kovinių ir pavojingų šunų mišrūnai laikomi vadovaujantis Pavojingų šunų įvežimo, įsigijimo, veisimo, dresavimo, prekybos, laikymo ir kovinių šunų bei kovinių ir pavojingų šunų mišrūnų laikymo tvarkos apraše, patvirtintame Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus įsakymu, nustatyta tvarka.

40. Voljeras, narvas ar kita laikymo įranga, kuriuose laikomi šunys, turi būti įrengti taip, kad juose laikomi šunys, priklausomai nuo jų dydžio, negalėtų iš jų išsokti ar kitu būdu pabėgti.

41. Patalpos, voljero, narvo ar kitos laikymo įrangos, kuriuose laikomi šunys ar katės, plotas turi atitikti šių Taisyklių priede nustatytas normas.

42. Kai šuo laikomas pririštas, jis turi būti rišamas taip, kad neišeitų už žemės valdos, kurioje laikomas, ribos.

43. Šuniui prieinamoje vietoje turi būti įrengta būda ar kita vieta (slėptuvė), kurioje šuo galėtų pasislėpti nuo nepalankių oro sąlygų ir kurios dydis, priklausomai nuo šuns dydžio, būtų toks, kad šuo į ją galėtų lengvai įlįsti, joje apsisukti ir atsigulti. Šuns būda turi būti pakelta nuo žemės paviršiaus ar kito pagrindo ar kitu būdu užtikrinama šuns poilsio vietos apsauga nuo vandens. Rekomenduojama šuns būdos angą uždengti, kad į būdą nepatektų krituliai.

44. Uždaroje žemės valdoje šuo gali būti laikomas nepririštas, jei užtikrinama, kad šuo iš jos neišbėgs. Tokiu atveju matomoje vietoje turi būti pakabintas ne mažesnis kaip 8 cm pločio ar skersmens įspėjamasis ženklas su užrašu, pvz., „Atsargiai, šuo!“, o prie uždaros žemės valdos vartų rekomenduojama įrengti skambutį valdos savininkui pakviesti.

45. Sarginiai šunys įstaigų, organizacijų teritorijose, automobilių stovėjimo aikštelėse, kituose objektuose turi būti laikomi pririšti ne arčiau kaip 15 m nuo gyvenamųjų namų, palaidi tik aptvortoje teritorijoje.

46. Šunis rekomenduojama vedžioti savivaldybės administracijos įrengtose gyvūnų vedžiojimo aikštelėse, jei jos yra, kitais atvejais – laukymėse, kitose rečiau žmonių lankomose vietose. Jei šuns laikytojas, vedžiodamas savo augintinį uždaroje gyvūnų vedžiojimo aikštelėje, gali užtikrinti, kad jo šuo nekels grėsmės kitiems gyvūnams ir žmonėms bei nepabėgs iš aikštelės, šuo gali būti be pavadėlio ir (ar) antsnukio. Asmenys, gyvūnų vedžiojimo aikštelėse vedžiojantys šunis, turi surinkti jų šunų paliekamus ekskrementus ir kitus teršalus. Pavojingi ir koviniai šunys bei kovinių ir pavojingų šunų mišrūnai bendrojo naudojimo patalpose, viešose vietose vedžiojami (vedami) laikant už pavadėlio ir su antsnukiu. Kiti šunys bendrojo naudojimo patalpose, viešose vietose vedžiojami (vedami) laikant už pavadėlio ir su antsnukiu ar be jo. Šunį vedantis asmuo turi užtikrinti, kad šuo nekels grėsmės žmonėms ir kitiems gyvūnams. Jei šalia yra žmonių ar gyvūnų, pavadėlis turi būti sutrumpinamas tiek, kad šuo nekeltų grėsmės žmonėms ir kitiems gyvūnams.

47. Gyvūnų, nurodytų Konvencijos dėl nykstančių laukinės faunos ir floros rūšių tarptautinės prekybos (OL 2004 m. *specialusis leidimas*, 11 skyrius, 15 tomas, p. 48) I priedėlyje ir 1996 m. gruodžio 9 d. Tarybos reglamente (EB) Nr. 338/97 dėl laukinės faunos rūšių apsaugos kontroliuojant jų prekybą (OL 2004 m. *specialusis leidimas*, 15 skyrius, 3 tomas, p. 136) su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2012 m. vasario 6 d. Komisijos reglamentu (ES) Nr. 101/2012 (OL 2012 L 39, p. 133), laikytojai turi turėti teisėtą jų įsigijimą patvirtinančius dokumentus.

VII. GYVŪNŲ VEDŽIOJIMO AIKŠTELIŲ ĮRENGIMAS IR PRIEŽIŪRA

48. Gyvūnų vedžiojimo aikštelės gali būti įrengiamos teisės aktų nustatyta tvarka bendrojo naudojimo želdynuose, miško parkų pakraščiuose, neužstatytuose ir tam tinkamuose žemės plotuose. Šios aikštelės skirtos gyvūnams vedžioti, dresuoti, laisvai lakstyti.

49. Gyvūnų vedžiojimo aikštelės turi būti pažymėtos aiškiai matomais, ne mažesniais kaip 15 cm pločio ar skersmens ženklais su užrašu, pvz., „Gyvūnų vedžiojimo aikštelė“.

50. Vietos, kuriose draudžiama vedžioti gyvūnus, turi būti pažymėtos ženklais. Draudžiamasis ženklas turi būti ne mažesnio kaip 8 cm pločio ar skersmens ir pakabintas matomoje vietoje prie įėjimo į tokias teritorijas, patalpas ar vietas.

51. Gyvūnų vedžiojimo aikštelėse turi būti: urnos šiukšlėms, suolai, dėžės su smėlio atsargomis bei sandariai uždaromos talpos gyvūnų ekskrementams supilti.

52. Aikštelės turi būti prižiūrimos laikantis sanitarinių higienos reikalavimų ir teritorijų priežiūros taisyklių. Tamsiu paros metu apšviestos.

53. Aikštelės, smėlio dėžės (duobės), urnos ekskrementams turi būti dezinfekuojamos.

54. Už aikštelių įrengimą atsako ir jų priežiūrą vykdo Kretingos rajono savivaldybės administracijos seniūnijų seniūnai.

55. Daugiabučio namo bendrijos spėdimu savivaldybės priskirtoje prižiūrėti namo teritorijoje turi būti skirta kiemų teritorijos dalis gyvūnams vedžioti (fiziologiniams poreikiams tenkinti). Už paskirtos teritorijos tvarką ir švarą atsakinga bendrija. Skirtoje aikštelėje turi būti urna kačių, šunų ekskrementams išmesti. Aikštelės ir ekskrementų urnos turi būti dezinfekuojamos ne rečiau kaip vieną kartą per mėnesį.

VIII. BEŠEIMININKIŲ IR BEPRIEŽIŪRIŲ GYVŪNŲ LAIKYMAS IR PRIEŽIŪRA

56. Jeigu viešojoje vietoje šalia gyvūno nėra šeimininko, gyvūnas laikomas be priežiūros.

57. Bepriežiūrių ir bešeimininkių gyvūnų gaudymą, laikinąją globą, be priežiūros grąžinimą savininkams Kretingos rajono savivaldybėje organizuoja seniūnijos pagal Kretingos rajono savivaldybės administracijos sudarytas sutartis su kompetentingomis įstaigomis, gyvūnų globos draugijomis ar kitomis organizacijomis, įteisinusiomis savo veiklą įstatymų nustatyta tvarka.

58. Bepriežiūrių ir bešeimininkių gyvūnų gaudymu, globa, karantinavimu, numarinimu bei naminių atiduodamų gyvūnų surinkimu gali užsiimti fiziniai ar juridiniai asmenys, turintys licencijas šiai veiklai.

59. Gyvūnų globėjai turi laikytis Gyvūnų gerovės ir apsaugos įstatymo 15 straipsnyje nurodytų ir kitų gyvūnų gerovę ir sveikatą reglamentuojančių teisės aktų reikalavimų.

60. Paslaugų kokybės kontrolę atlieka Kretingos rajono savivaldybės administracijos Vietinio ūkio ir turto valdymo skyriaus vyriausiasis specialistas.

61. Draudžiama naikinti beprižiūrius ir bešeimininkius gyvūnus jų nesugavus, naudojant šaunamąjį ginklą, kuokas ir kitą brutalią įrangą, išskyrus atvejus, kai gyvūnas tiesiogiai kelia grėsmę žmogui ir kitaip jo neįmanoma sutramdyti bei esant epizootijos pavojui, bet tik laikantis veterinarinių sanitarijos reikalavimų.

62. Jei pagaunamas gyvūnas (šuo ar katė), kurio savininką įmanoma identifikuoti (gyvūnas turi antkaklį, tatuiruotę ir pan.), grąžinamas gyvūno savininkui. Kai gyvūno savininko identifikuoti neįmanoma, asmuo, sulaikęs beprižiūrį ar bešeimininkį gyvūną, per 3 dienas apie beprižiūrio ar bešeimininkio gyvūno sulaikymą privalo informuoti policiją arba seniūnijų seniūnus.

63. Savininkas, atsiimdamas sugautą gyvūną, privalo pateikti galiojančius dokumentus, įrodančius gyvūno priklausomybę, ir sumokėti už jo sugavimą, laikymą ir priežiūrą nustatytą mokestį.

64. Kai pagaunamas šuo ar katė, kurio savininko identifikuoti neįmanoma, pagautasis gyvūnas laikomas dešimt parų. Jei per tą laikotarpį neatsiranda savininkas ar asmuo, norintis priklausti gyvūną, įstaiga, su kuria yra sudaryta sutartis, tampa gyvūno savininke.

65. Draudžiama beprižiūrius ir bešeimininkius gyvūnus naudoti tyrimo ir mokymo tikslams, naikinti juos nesugavus, išskyrus tuos atvejus, kai kyla epizootijos pavojus.

66. Draudžiama beprižiūrius ir bešeimininkius gyvūnus laikyti, šerti (išskyrus Savivaldybės administracijos patvirtintose šėrimo vietose), leisti veistis įstaigų, organizacijų, visų nuosavybės formų bei paskirties įmonių patalpose ir kiemuose, daugiabučių namų bendrojo naudojimo patalpose, kiemuose, garažuose ar jų teritorijose.

67. Už neleistiną beprižiūrius ir bešeimininkius gyvūnų laikymą (veisimą) patalpose (rūsiuose, laiptinėse ir kt.), kiemuose, garažuose ar jų teritorijose atsako ir benamių gyvūnų surinkimo, aplinkos kenksmingumo pašalinimo (deratizacijos, dezinfekcijos, dezinfekcijos) išlaidas apmoka fiziniai ir juridiniai asmenys, kurių patalpose, teritorijose benamiai gyvūnai laikomi ir veisiami.

68. Kretingos rajono savivaldybės administracija, įgyvendindama bešeimininkių kačių kastravimo programas, atsižvelgdama į gyvūnų globos organizacijų rekomendacijas, nustato bešeimininkių kačių šėrimo vietas. Bešeimininkių kačių šėrimo vietos turi būti parenkamos nuošaliau nuo gyvenamųjų ar visuomeninių pastatų, kad bešeimininkės katės galėtų netrikdomos paėsti. Bešeimininkių kačių šėrimo vietos turi būti pažymėtos aiškiai matomu, ne mažesnius kaip 15 cm pločio ar skersmens ženklu su užrašu, pvz., „Savivaldybės patvirtinta bešeimininkių kačių šėrimo vieta Nr. ...“.

69. Bešeimininkės katės gali būti šeriamos tik Kretingos rajono savivaldybės administracijos nustatytose vietose, kuriose gali būti įrengiamos specialios šėryklos. Asmuo, šeriantis bešeimininkes kates, turi nuolat prižiūrėti ir tvarkyti bešeimininkių kačių šėrimo vietą (surinkti pašaro likučius, šiukšles, indus ir kt.).

IX. PRAMOGINIAMS IR KITIEMS RENGINIAMS NAUDOJAMŲ GYVŪNŲ LAIKYMAS IR PRIEŽIŪRA

70. Bendruosius reikalavimus renginių su gyvūnais organizavimui, sveikatos reikalavimus gyvūnams, naudojamiems renginiams su gyvūnais, reikalavimus gyvūnų laikymui ir priežiūrai, prašymų išduoti leidimą organizuoti renginį su gyvūnais nagrinėjimo ir leidimų organizuoti renginį su gyvūnais išdavimo tvarką nustato Veterinarijos reikalavimai pramoginiams ir kitiems renginiams naudojamiems gyvūnams, patvirtinti Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus įsakymu.

71. Renginių su gyvūnais organizatoriai privalo informuoti Kretingos rajono savivaldybės administraciją.

72. Kretingos rajono savivaldybės administracijos struktūrinis padalinys atsakingas už leidimų organizuoti renginius išdavimą informuoja Kretingos valstybinę maisto veterinarijos tarnybą apie savivaldybės teritorijoje numatomus renginius su gyvūnais.

X. GYVŪNŲ AUGINTINIŲ IR KITŲ GYVŪNŲ GAIŠENŲ TVARKYMAS

73. Gyvūnų augintinių gaišenos gali būti tvarkomos vadovaujantis Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus įsakymu patvirtintais Gyvūnų augintinių gaišenų tvarkymo veterinarijos reikalavimais.

74. Už gyvūnų augintinių ir kitų gyvūnų gaišenų tvarkymą atsakingas teritorijos, kurioje rasta gaišena savininkas. Gyvūnų augintinių gaišenos gali būti užkastos gyvūno augintinio laikytojo privačioje valdoje arba įgaliotos institucijos nustatyta tvarka įteisintoje teritorijoje. Kasant gaišeną gyvūno augintinio laikytojo privačioje valdoje turi būti parenkama atokesnė vieta nuo pastatų, vandens telkinių ir ten, kur nėra paviršinių gruntinių vandenų. Kretingos rajono vietinės reikšmės keliuose bei viešosiose vietose gyvūnų augintinių gaišenų tvarkymą organizuoja seniūnijos ir įstaigos su kuriomis yra sudaryta sutartis dėl bepriežiurių ir bešeimininkių gyvūnų gaudymo, laikinosios globos, bepriežiurių gyvūnų grąžinimo savininkams, gaišenų tvarkymo ir pan..

75. Gyvūnų augintinių ir kitų gyvūnų gaišenų tvarkymu gali užsiimti fiziniai ar juridiniai asmenys, turintys licencijas šiai veiklai.

76. Paslaugų kokybės kontrolę atlieka Kretingos rajono savivaldybės administracijos Vietinio ūkio ir turto valdymo skyriaus vyriausiasis specialistas.

77. Jei gyvūnų augintinių ir kitų gyvūnų gaišenų savininką įmanoma identifikuoti (gyvūnas turi antkaklį, tatuiruotę ir pan.), įmonės vykdančios gyvūnų augintinių ir kitų gyvūnų gaišenų tvarkymą, darbuotojas privalo pranešti gyvūno savininkui. Savininkai privalo įstatymų nustatyta tvarka atlyginti visas išlaidas, susijusias su jiems priklausančių gyvūnų augintinių ir kitų gyvūnų gaišenų tvarkymu. Jei nesutinkama atlyginti žalą, išlaidos išieškomos Lietuvos Respublikos įstatymų nustatyta tvarka. Gyvūnui nugaišus dėl nežinomų priežasčių, būtina išsaugoti gaišeną ir pranešti teritorinei maisto ir veterinarijos tarnybai.

XI. BENAMIŲ KAČIŲ POPULIACIJOS MAŽINIMAS

78. Benamių kačių populiacijos mažinimą gali vykdyti bet kuris asmuo, jei jis laikosi visų šiame skyriuje ir kituose teisės aktuose nustatytų reikalavimų.

79. Benamių kačių populiacijos mažinimas vykdomas tokiais etapais:

79.1. benamių kačių šėrimas, kad būtų pasirengta jų sugavimui;

79.2. benamių kačių sugavimas;

79.3. benamių kačių skiepijimas nuo pasiutligės;

79.4. benamių kačių sterilizavimas;

79.5. benamių kačių paleidimas toje teritorijoje, kurioje jos buvo sugautos.

80. Asmuo, ketinantis vykdyti benamių kačių populiacijos mažinimą, turi kreiptis į seniūniją, kurios teritorijoje bus atliekami populiacijos mažinimo veiksmai. Seniūnija, atsižvelgdama į asmens pasiūlymus, teritorijos ypatumus ir kitas aplinkybes, išrenka vietą, kurioje bus galima šerti benames kates. Kačių šėrimo vieta turi būti žmonių nelankoma ar mažai lankoma, kiek galima atokesnė, atokiau nuo gydymo, švietimo įstaigų, visuomeninių pastatų, gyvenamųjų namų. Draudžiama parinkti kačių šėrimo vietą ant šaligatvių, pėsčiųjų ir dviračių takų su dangą, vaikų žaidimo aikštėse, automobilių stovėjimo aikštelėse, skveruose ir kitose panašiose žmonių susibūrimo vietose.

81. Išrinkusi vietą, seniūnija surašo kačių šėrimo vietos parinkimo aktą, kuriame nurodo: seniūnijos pavadinimą, akto surašymo datą, akto numerį, kačių šėrimo vietos adresą ar vietą, asmens, kuris šers kates, vardą, pavardę, gyvenamąją vietą, telefono numerį, elektroninio pašto adresą (jei turi). Akte turi būti nurodyta, kad asmuo susipažino su benamių kačių populiacijos mažinimo reikalavimais, nurodytais Taisyklėse, įsipareigoja jų laikytis ir teikti reikalingą informaciją Savivaldybės pareigūnams. Aktą pasirašo seniūnas ir asmuo, kuris vykdys benamių

kačių populiacijos mažinimą. Prie akto pridedama kačių šėrimo vietos schema. Seniūnas įsakymu gali panaikinti akto galiojimą, jei asmuo nevykdo arba netinkamai vykdo humanišką benamių kačių populiacijos mažinimą. Toks seniūno įsakymas gali būti skundžiamas Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka.

82. Benames kates galima šerti tik toje vietoje, kurią nustatė seniūnija. Benamės katės šeriamos turint tikslą jas sugauti ir atlikti kitus veiksmus, susijusius su kačių populiacijos mažinimu. Draudžiama šerti benames kates, jei tai nesusiję su jų populiacijos mažinimu.

83. Asmuo, šeriantis benames kates, pasibaigus šėrimui, turi sutvarkyti šėrimo vietą (surinkti maisto likučius, šiukšles, indus ir kt.) ir nuolat ją prižiūrėti, valyti, tvarkyti.

84. Gaudant benames kates, draudžiamas kenksmingas elgesys su gyvūnais, turi būti užtikrinta, kad katė patirs kiek įmanomą mažesnę stresą ir nebus padaryta žalos jos sveikatai.

85. Benamės katės turi būti skiepijamos, sterilizuojamos laikantis nustatytos skiepavimo ir sterilizavimo metodikos, siekiant išvengti žalos gyvūnui. Benames kates sterilizuoti gali tik licenciją turintis veterinarijos gydytojas. Paskiepyta ir sterilizuota katė prieš paleidimą gali būti pažymėta nukerpant vienos ausies trečdalį kaušelio.

86. Paskiepytas ir sterilizuotas kates asmenys paleidžia toje pačioje vietoje, kurioje jos buvo sugautos. Sterilizuotas ir paleistas kates toliau šeria asmenys, kurie tai darė iki kačių sterilizavimo, arba kiti asmenys, laikydamiesi Taisyklių reikalavimų. Asmenys, atliekantys benamių kačių populiacijos mažinimą, privalo kaupti ir saugoti duomenis apie paskiepytas ir sterilizuotas kates. Šią informaciją jie privalo pateikti suinteresuotoms institucijoms pagal jų prašymus.

87. Įstaiga, kuri rūpinasi benamių gyvūnų gaudymu, negali gaudyti sterilizuotų ir pažymėtų benamių kačių, o jei tokias kates pagauna, privalo nedelsdama jas paleisti. Jei sterilizuota benamė katė elgiasi agresyviai arba jai akivaizdžiai reikalinga veterinarijos gydytojo pagalba, benamę katę šeriantis asmuo privalo nedelsdamas pasirūpinti, kad benamę katę apžiūrėtų veterinarijos gydytojas.

XII. LAUKINIŲ GYVŪNŲ GAUDYMAS IR LAIKYMAS

88. Juridiniai ir fiziniai asmenys gali gaudyti, laikyti ir jaukinti laukinius gyvūnus tik gavę Aplinkos ministerijos leidimą ir laikydamiesi Lietuvos Respublikos laukinės gyvūnijos įstatymo reikalavimų.

89. Sužeisti, rasti ar į asmenims priklausančią teritoriją patekę laukiniai gyvūnai privalo būti apžiūrėti veterinarijos gydytojo. Veterinarijos gydytojas įvertina gyvūno būklę, nesant jokių sveikatos sutrikimų, gyvūnas paleidžiamas į laisvę, prireikus – paliekamas gydyti, ir tik visiškai išgydytas saugiai paleidžiamas į laisvę.

89. Asmenys, pastebėję į Kretingos rajono miestus ir miestelius atklydusį laukinį žvėrį, privalo apie jį pranešti Klaipėdos regiono aplinkos apsaugos departamento Kretingos aplinkos apsaugos agentūrai, kuri nedelsdama imasi veiksmų, kad laukinį žvėrį sugautų ir grąžintų į natūralią aplinką.

90. Atsitiktinai patekę nelaisvėn laukiniai gyvūnai turi būti grąžinti į laisvę, o jeigu to padaryti negalima, – globojami pagal Gyvūnų globos, laikymo ir naudojimo įstatymo, Lietuvos Respublikos laukinių gyvūnų laikymo nelaisvėje taisyklių ir šių taisyklių reikalavimus.

XIII. VETERINARINIAI REIKALAVIMAI

91. Visi gyvūnai turi būti tiriami dėl infekcinių susirgimų, skiepijami nuo užkrečiamųjų ligų, vadovaujantis veterinariniais reikalavimais kiekvienai gyvūnų rūšiai.

92. Gyvūnai, kurie yra potencialūs pasiutligės platintojai (šunys, katės, šeškai), kasmet turi būti skiepijami nuo pasiutligės. Šunims ir katėms nuo 3 mėnesių amžiaus privaloma vakcinacija nuo pasiutligės. Rekomenduojama šunis ir šeškus kasmet vakcinuoti nuo maro, infekcinio hepatito, parvovirusinio enterito, leptospirozės, kvėpavimo ligų, sukeliamų šunų paragripo virusų. Rekomenduojama kates kasmet vakcinuoti nuo plaučių panleukopenijos, kalicivirozės, virusinio rinotracheito. Gyvūno savininkas privalo turėti bei įgaliotam pareigūnui pareikalavus pateikti gyvūno vakcinavimo pažymėjimą.

93. Jei į gydymosi įstaigą kreipėsi apkančioti ar apdraskyti gyvūnų žmonės, gydymo įstaiga nedelsdama turi pranešti Kretingos valstybinei maisto ir veterinarijos tarnybai. Gyvūnų karantino sąlygas nustato Valstybinė maisto ir veterinarijos tarnyba.

94. Gydyti gyvūnus turi teisę tik veterinarijos gydytojai. Gyvūnui susirgus, savininkas privalo kreiptis į veterinarijos gydytoją, kad būtų paskirtas reikiamas gydymas.

95. Prekiauti naminiais, ūkinės paskirties ir dekoratyviniais gyvūnais galima tik specializuotose parduotuvėse ar turgavietėse (kurių vidaus tvarkos taisyklėse tai numatyta), laikantis Valstybinės maisto ir veterinarinės tarnybos direktoriaus patvirtintų Prekybos naminiais gyvūnais taisyklių reikalavimų. Prekiauti pavojingų veislių šunimis galima tikta specializuotuose tokių šunų veislynuose.

96. Gyvūnų parodos, varžybos gali būti rengiamos tik gavus teritorinės maisto ir veterinarijos tarnybos raštišką leidimą.

97. Skersti ūkinės paskirties gyvūnus ne savo reikmėm leidžiama tik skerdyklose.

IX. ŠUNŲ IR KAČIŲ BEI ŪKINĖS PASKIRTIES GYVŪNŲ REGISTRAVIMAS, IDENTIFIKAVIMAS IR RINKLIAVA

98. Gyvūnų savininkai privalo užregistruoti ir identifikuoti laikomus gyvūnus ir mokėti vietinę rinkliavą už gyvūnų registravimą ir laikymą daugiabučiuose namuose. Gyvūnai (šunys, katės) turi būti registruojami nuo 4 mėnesių amžiaus, o naujai įsigyti – per 30 dienų nuo jų įsigijimo.

99. Vietinės rinkliavos už gyvūnų registravimą ir laikymą daugiabučiuose namuose nuostatus tvirtina Savivaldybės taryba.

100. Kretingos rajono teritorijoje visi laikomi veisliniai ir neveisliniai šunys ir katės registruojami seniūnijose pagal gyvūnų buvimo vietą.

101. Už gyvūnų registraciją, registracijos ir vietinės rinkliavos mokesčio rinkimo organizavimą atsakingi seniūnai.

102. Gyvūno (šuns, katės) savininkas privalo turėti gyvūno registravimo pažymėjimą.

103. Gyvūnų registruotojas privalo:

103.1. įrašyti gyvūną Registracijos žurnale (3 priedas);

103.2. išduoti gyvūno savininkui registracijos pažymėjimą (2 priedas);

103.3. supažindinti su Kretingos rajono gyvūnų laikymo taisyklėmis;

103.4. registruojant gyvūną, pareikalauti veterinarijos gydytojo pažymos apie gyvūno paskiepimą nuo pasiutligės;

103.5. registruojant gyvūną (šunį, katę), pareikalauti registracijos mokesčio kvito kopijos;

103.6. priimti netekusių gyvūnų (šunų, kačių) savininkų pareiškimus ir išbraukti gyvūną iš registracijos žurnalo;

103.7. siekti, kad visi gyvūnai (kuriems privaloma registracija), esantys seniūnijos teritorijoje, būtų įregistruoti.

104. Registruojamo gyvūno savininkas privalo:

104.1. pateikti registruotojui duomenis, nurodydami savo vardą, pavardę, adresą, telefono numerį, gyvūno rūšį, veislę, spalvą, vardą;

104.2. sumokėti gyvūno (šuns, katės) registracijos mokestį ir pateikti registruotojui mokesčio kvito kopiją;

104.3. daugiabučio namo buto bei privataus namo, kur gyvena kelios šeimos, savininkas ar nuomininkas pateikia raštišką savo aikštelės visų butų ir kaimyninių butų savininkų sutikimą arba daugiabučio namo bendrijos leidimą;

104.4. pateikti veterinarijos gydytojo pažymą apie gyvūno skiepus nuo pasiutligės;

104.5. pranešti registruotojui apie gyvūno vadą ir tolesnį jos likimą (laikys patys ar parduos).

105. Registracijos mokestis įskaičiuojamas į savivaldybės specialiųjų programų lėšas ir naudojamas registracijos išlaidoms padengti.

106. Nuo gyvūnų registravimo ir vietinės rinkliavos mokesčio atleidžiami asmenys, kuriems nustatytas nedarbingumo lygis, sulaukę senatvės pensijos, turintiems policijos, krašto ar priešgaisrinės apsaugos, žmonių gelbėjimo tarnybų pažymėjimus apie šunų reikalingumą jų veikloje bei asmenys, dėl regėjimo sutrikimo laikantys šunis – vedlius.

107. Registravimo ir vietinės rinkliavos mokesčio netaikymas neatleidžia šunų savininkų nuo prievolės registruoti šunis. Asmenys, laikantys pavojingus šunis bei jų mišrūnus, nuo mokesčių neatleidžiami.

108. Gyvūno savininkas per 15 darbo dienų nuo gyvūno netekimo, pardavimo, dovanojimo, nugaišimo ar eutanazijos (toliau – netekimo) dienos apie tai raštu praneša registratoriui (jei buvo atlikta eutanazija, pristato veterinarijos gydytojo pažymą) ir atsiunčia ar kitoku būdu grąžina registratoriui gyvūno registracijos pažymėjimą. Gyvūno savininkas apie gyvūno netekimą gali pranešti žodžiu, atvykęs pas registratorių ir pateikęs asmens tapatybę patvirtinantį dokumentą ir gyvūno registracijos pažymėjimą.

109. Gyvūno savininkas per 3 darbo dienas nuo gyvūno dingimo dienos apie tai turi pranešti seniūnijos seniūnui ir įstaigai, vykdančiai bepriežiurių ir bešeimininkių gyvūnų gaudymą, laikinąją globą Kretingos rajone.

110. Gyvūno savininkas, atgavęs gyvūną per 3 darbo dienas nuo gyvūno atgavimo dienos, apie tai praneša seniūnijos seniūnui ir įstaigai, vykdančiai bepriežiurių ir bešeimininkių gyvūnų gaudymą, laikinąją globą Kretingos rajone.

111. Asmuo, sulaikęs benamį gyvūną, privalo nedelsdamas apie tai pranešti gyvūno savininkui ir grąžinti jam gyvūną arba, jei jam nežinomas gyvūno savininkas, per 3 dienas pranešti apie gyvūno sulaikymą seniūnijos seniūnui ir įstaigai, vykdančiai bepriežiurių ir bešeimininkių gyvūnų gaudymą, laikinąją globą Kretingos rajone ar policijai.

112. Ūkinės paskirties gyvūnų registravimas ir identifikavimas turi būti vykdomas laikantis gyvulių registravimo ir identifikavimo taisyklių, kurias tvirtina Žemės ūkio ministerija kartu su Valstybine maisto ir veterinarijos tarnyba.

X. BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

113. Šių taisyklių kontrolę pagal savo kompetenciją vykdo Kretingos rajono savivaldybės administracijos Civilinės saugos ir sanitarijos skyriaus vyriausiasis specialistas, Vietinio ūkio ir turto skyriaus vyriausiasis specialistas (ekologas), policijos pareigūnai, Klaipėdos aplinkos

apsaugos departamento pareigūnai, seniūnijų seniūnai, valstybinės veterinarijos priežiūros pareigūnai.

114. Asmenys, pažeidę gyvūnų gerovės ir apsaugos reikalavimus, atsako Lietuvos Respublikos įstatymų nustatyta tvarka.

115. Gyvūno savininkas, laikytojas ar nukentėjęs asmuo nedelsdamas turi pranešti Kretingos valstybinei maisto ir veterinarijos tarnybai ar sveikatos priežiūros įstaigai, jeigu šuo, katė ar kitas pasiutligei imlus gyvūnas apkandžiojo, apdraskė ar kitaip sužeidė žmones ar gyvūnus.

116. Asmenys turi pasirinkti arba pranešti kompetentingoms institucijoms, gyvūnų globėjams apie sužeistus, sergančius, bešeimininkius ir be priežiūros gyvūnus ir apie jiems žinomus žiauraus elgesio su gyvūnais atvejus.

117. Gyvūnų savininkai privalo įstatymų nustatyta tvarka atlyginti visas išlaidas, susijusias su jiems priklausančių gyvūnų padaryta žala žmonių sveikatai, jų ir valstybės turtui. Žala atlyginama Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatyta tvarka.

118. Iš savininkų, nevykdančių gyvūnų globos ir apsaugos reikalavimų, teismo sprendimu gyvūnai gali būti Lietuvos Respublikos įstatymų nustatyta tvarka paimti skersti, parduoti, perduoti kitam savininkui ar numarinti.

119. Šių taisyklių vykdymą kontroliuojantys pareigūnai turi teisę:

119.1. įeiti į tvartus, kitas patalpas, teritorijas, kur laikomi gyvūnai tik gavus savininko sutikimą;

119.2. įeiti į butą, turint teismo sprendimą ar buto savininko sutikimą, jei nesilaikoma šių taisyklių;

119.3. reikalauti iš savininkų būtinų dokumentų, informacijos ir paaiškinimų gyvūno apsaugos klausimais;

119.5. įteikti apylinkės teismui ieškininį pareiškimą, kad jis būtų skubiai išnagrinėtas, jei dėl savininko kaltės gyvūnui (gyvūnams) gresia neišvengiama žūtis nuo bado, troškulio, žemos ar aukštos temperatūros ar kitų nuo gyvūno savininko priklausančių aplinkybių.
